

prima instanță: D. Dașchevici
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi
Judecătorii Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tudor Rață,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Rață împotriva lui Ștefan Chitoroagă, intervenient accesoriu Gheorghe Olaru, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Tudor Rață, casată parțial hotărârea Judecătoriei Călărași din 07 aprilie 2014, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută,

c o n s t a t ă:

La 02 octombrie 2014, Tudor Rață a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Chitoroagă, intervenient accesoriu Gheorghe Olaru, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 24 august 2009 i-a dat cu împrumut lui Gheorghe Olaru suma de 6800 Euro.

Menționează că conform recipisei din 24 august 2009, pârâtul Ștefan Chitoroagă, în calitate de garant, și-a asumat obligația de a restitui datoria în caz de imposibilitate a debitorului Gheorghe Olaru.

Susține că prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 09 august 2012 s-a dispus încasarea din contul lui Gheorghe Olaru în beneficiul lui Tudor Rață a datoriei în mărime de 6800 Euro, însă, până la momentul adresării în instanța de judecată debitorul Gheorghe Olaru nu a restituit datoria.

Prin urmare, solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 6800 Euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 1280,85 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 07 aprilie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă. S-a încasat de la Tudor Rață în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4460,62 lei. S-a încasat de la Tudor Rață în beneficiul lui Ștefan Chitoroagă cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015 a fost admis apelul declarat de Tudor Rață și casată hotărârea primei instanțe în partea încasării de la

Tudor Rață în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 4460,62 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 13 august 2015, în termenul prevăzut de lege, Tudor Rață a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră parțial eronată, nemotivată și ilegală, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel și respectiv, nu le-a dat apreciere.

Susține că instanța de apel nu s-a expus asupra aplicabilității prevederilor art. 1156 alin. (1) și art. 533 Cod civil.

La fel, menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului privind încasarea în beneficiul intimatului a cheltuielilor de asistență juridică, în baza cecului prezentat tardiv.

Astfel, consideră recurentul că instanța de apel i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 al Convenției CEDO, dat fiind că nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel, limitându-se la fraze de ordin general și eronate.

La 07 octombrie 2015, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Tudor Rață cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

În termenul stabilit intimației nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referințe, astfel, admisibilitatea recursului examinându-se în lipsa acestora.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul lui Tudor Rață nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Tudor Rață, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tudor Rață se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevski

Judecătorii

Ion Druță

Liliana Catan